

[Arnth Jensen.]

gen, at man netop lagde hovedvægten på, om det var en privat erhvervsmæssig geschæft, der lå bagved, eller det ikke var det.

Jeg må beklage den højtærede ministers afvisende svar, selvom jeg ved, at der vil blive forelagt et forslag til ændring af loven, og at det, som den højtærede minister og jeg forhandler her, skal tages op snarest til behandling, for så længe Kodas aktion opretholdes, trænger denne institution til at få et skud for boven, et skud fra allerhøjeste sted. Det beklager jeg at den højtærede minister ikke gav udtryk for her, og jeg må sige, at jeg også beklager, at jeg nøjedes med at stille et spørgsmål og ikke stillede en forespørgsel.

Undervisningsministeren (Hvidberg): Når forholdet er det, at der netop er kommet en betænkning vedrørende autorret, og denne betænkning ligger og venter på, at der skal komme en svensk betænkning, hvorefter hele spørgsmålet skal tages op i sammenhæng, synes jeg ikke, det vil være rimeligt nu at nedsætte et udvalg, der skal behandle disse ting. Det varer ikke så forfærdelig længe, før det ærede medlem vil kunne få lejlighed til at gøre sin indflydelse gældende i et sådant lovudvalg eller her på rigsdagen.

Må jeg sige til det ærede medlem, at indtil da synes jeg han skulle bære sig ad som andre sammenslutninger og foreninger har gjort; når de som følge af deres store medlemstal og store antal sammenkomster ikke ønsker at betale efter tariffen for den benyttede musik, har man optaget en forhandling med Koda. Jeg kan nævne, at det har f. eks. den socialdemokratiske ungdom gjort, det danske spejderkorps, det konservative folkeparti, Frivilligt Drenges Forbund, KFUMs og KFUKs spejdere og venstres ungdomsorganisation. Det ville være rimeligt, om man fandt en tilfredsstillende ordning også for de foreninger, som det ærede medlem repræsenterer, så man på den måde kom ud over vanskelighederne.

Når det ærede medlem taler så skarpt her, må jeg sige, at bedømmelsen af Koda og dens arbejde har åbenbart skiftet, siden loven om forfatter- og kunstnerret blev vedtaget i 1933. Dengang var der i partierne fuld enighed om Kodas værdifulde indsats. Venstres ordfører i landstinget og ordføreren for det nedsatte landstingsudvalg, J. V. Christensen, forklarede dengang tingets med-

lemmer, at Koda var en virksomhed, der søgte at væge komponisternes rettigheder overfor uberettiget offentlig udførelse af musik og sang, og J. V. Christensen, altså venstres ordfører, fandt så visse ikke Kodas krav urimelige. Han oplyste, at når der dengang til 15 musikere betaltes 180 kr. i musikerhonorar, viste det sig, at afgiften til komponisterne, der, som han selv sagde, dog havde skabt den musik, der blev spillet, kun var 3 kr. 33 øre.

Siden dengang har Koda ønsket at få eneretsbevilling i henhold til senere lov af 1935 om Det kgl. Teater og Den kulturelle Fond. I henhold til vilkårene for denne bevilling godkender undervisningsministeriet de af Koda fastsatte afgifter. Det gælder nu, som da J. V. Christensen talte i 1933, at komponisternes krav næppe kan siges at være urimeligt, og slet ikke når henses til, hvad musikerne tarifmæssigt får for at spille denne musik.

Når det ærede medlem taler så skarpt til mig, vil jeg også slutte med at udtrykke min beklagelse af, at det ærede medlem ikke kan se, at komponisterne såvist ikke er særlig velhavende, og, som J. V. Christensen, det ærede medlems partifælle, dengang sagde: det er dog dem, der har skabt disse værdier.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Arnth Jensen* til undervisningsministeren.

Foreligger der for ministeren oversigt over, hvor stor en del af Kodas indtægter der udbetales til de enkelte komponister og forfattere, og hvor stor en del, der anvendes til administration, og vil ministeren være villig til at give rigsdagen oplysninger i så henseende?

Ud fra den samme menneskelige betragtning, som den højtærede minister nu sidst gav udtryk for, at komponisterne ikke har de allerbedste forhold, ønsker jeg at få at vide, hvorledes det forholder sig med de afgifter, der indkræves. Kommer de i væsentlig grad komponisternes tilgode, eller hvem kommer de tilgode? Jeg har nemlig her et udklip af „Jyllandsposten“ for den 14. marts 1953, hvori der står — jeg beder formanden om tilladelse til at citere —:

„Det udvalg, der arbejder med sagen i Aalborg, har fra en af tidens mest populære komponister fået oplysninger frem om de afgifter, som Koda har udbetalt